

De vtriusque gla

DII FACULTATE, VSV QVE

legitimo, Axioma catholicum: autho-

re Reuerendo in Christo patre

D. Roberto, diuina clemen-

tia Arboricēsi præfule,

doctore Theologo

et ordine et ori-

gine Pari-

siensi.

Adiecta est methodus quædam apologeti-
ca, super comprimenda hæreticorum ferocia
ad D. Frãnciscum Baptistam Candelariũ, aula
Rothomagensis Palatinæ Senatorem, iuris-
consultissimorum æquissimũ, eodem authore.

PARISIIS.

Ex officina Carolæ Guillard sub Sole
aureo, uia ad diuum Iacobum.

Anno domini

1546.

COM. Soc. HSV. E. M. ex. d. om. P. E. M.

La Libreria

MARTINI MESNARTII PARISIENSIS
*hendecasyllabum ad authorem, eiusdem
 nomen alacris elementis colligens.*

R	es & terra tanit tias & athe	R:
O	mnis Gallia te ore promit va	O
B	asim, cui vocitare iustus to	B.
E	n orbes superi tonante voc	E
R	edentes tibi gratiam audiunt	R.
T	e Northmania, te Lutecia effert	T,
E	t paganus, & hercle miles ipse	E.
C	ui nec praela tacet libraria, isthae	C
E	t praestas schola laudem, vt & Caracena	E.
N	ecnon foetus hic aureum vdlisme	N
A	ffurgit tibi, concinitque dign	A
L	audis praemia: quem modo aureus so	L
I	n lucem iubet egredi, hoc & vt	I
S	uadet, datue licentiam quibusui	S.

Eiusdem ad lectorem carmen circulare.

Contegitur nuce glans, frumentum condit arista,
 Conchula tincturam dat tibi purpuream.
 Perspicito (bone vir) condat quid pagina praesens,
 Cortice sub modico fert ita diuitias.
 Pontificum pia quid grauitas, quid sanctio legum,
 Coelica quid dicent hic simul inuenies.

Inuerte.

Purpuream tibi dat tincturam conchula, arista
 Condit frumentum, glans nuce contegitur.
 Diuitias ita fert modico sub cortice praesens
 Pagina, quid condat (vir bone) perspicito.
 Inuenies simul hic dicent quid coelica, legum
 Sanctio quid, grauitas quid pia pontificum.

*Eiusdem ad idem distichum nouum,
 singulis vocibus in se
 retrogradis constans.*

Oro non refert mucuum sris, ebibe: messena
 Non eme, sumamus: non ege, ibi ecce seget.

EPISTOLA

IN AXIOMA DE VSV AC PO-
testate utriusque gladij, spiritualis scilicet & cor-
poralis: quomodo hic corpus afficiat, ille animum:
liminaris commendatitia epistola ad Reuerendissi-
mum D.D. Franciscum Turnonium, Tituli sancto-
rum Petri & Marcellini presbyterū Cardinalem,
ac Nouampopulaniae primarium antistitem, Ger-
manici quoque Pratenfis cœnobij in summœnio Pa-
risiensi præsulem per omnia bene merentem.

V M te certissimè sciam auli-
ci comitatus curis penè obru-
tum, eiusq; nexibus undiq; im-
plicitum (purpuratorū eccle-
siae procerum eximium decus,
aulicorumq; tutissimum asylum
Frãcisce Turnonie) forsã cõ-
misissè uidebor, q; ardua (quibus scriò semper incūbis)
& publica & priuata negotia meis nugis intertura-
re aggrediar. Qua ì re authorè habeo poetã illū per-
spicacissimum ad Augustum Casarem ita præloquentē:
Cum tot sustineas & tanta negotia solus:
Res Italas armis tutêris, moribus ornes,
Legibus emendes: in commoda publica peccem,
Si longo sermone morer tua tempora Casar.
Cum igitur huius eulogij pars maxima tue aptissi-
mè congruat auctoritati: nihil mihi superesse uidebam,
nisi quòd à proprio desisterè instituto. Vicisset itaque
ea omninò sententia, quæ mihi silentiū imperabat: nisi
scirem cuius homini, quantūcunq; occupatissimo, ioca
nonnunquam seruis admiscenda, ne extentus semper
A ij lētescat,

ac ieiunæ, ac magna etiam ex parte implæ, exturbatæ sint, & explosæ.

Discant igitur præmāso à doctioribus cibo esse cōtenta nullius aut discretionis aut iudicij frigida ingenia: ne dum altioribus inhiant, ad ima delabātur. Hanc illis dominus mentē conferat, collatāque conferuet vnitrinꝰ deus semper, & super omnia benedictus in secula. Amen.

Excudebat Carolā Guillard sub sole
aureo, via ad diuum Iacobum.

1 5 4 6;